

Ako postoji Bog zašto nevini stradaju?

Planeta Zemlje lepo izgleda kad se posmatra iz svemira. Međutim, ako našu planetu pogledamo izbliza, ona je nešto sasvim drugo. Na Zemlji postoje patnja, bol i smrt, zemljotresi, epidemije, bolesti, na njoj ginu čak i deca... Naša planeta je mlin smrti koji bez prestanka guta ljude. S vremena na vreme, svakog od nas zaokuplja i tišti pitanje zašto stradaju nevini. Nije to razmišljanje o zamišljenom problemu, nekoj potencijalnoj situaciji koja može da postoji ili ne, nego je to razmišljanje o stvarnom problemu koji je prisutan. Zlo se direktno dotiče svakog od nas.

"O, zašto Bože, ako te ima?" Svakog dana se ovakvi uzvici upućuju Bogu. Realnost je takva da sa jedne strane život buja, raste, ptice pevaju, pupoljci cvetaju i drveće zeleni, a sa druge strane čelini na ruka smrti svakog dana kosi u toj krasoti prirode. Šta se to dogodilo, odakle smrt? Ako te ima, o Bože, zašto?

Kao da ovim uzvikom ljudi hoće da kažu: "Zlo još nije pobedeno i zlo nikad neće biti pobedeno zato što Boga nema." Međutim, ko može znati da zlo nikad neće biti pobedeno? Nijedan čovek nije sveznajuć da bi to mogao da kaže. Možda je Bog odlučio da uništi zlo u određenom vremenu, ili posle nekog određenog događaja? Da li ste pomislili da je Bog mnogo mudriji od nas i da ima dovoljno jak razlog što još nije uništio zlo?

Postoji i dobro

činjenica je da postoji zlo na našoj planeti, ali postoji i dobro. Ljudi kažu da postojanje zla dokazuje da Bog ne postoji. Međutim, kada vidimo da na ovoj planeti postoji i dobro, i to u mnogo većoj meri nego što bi to slučajno moglo da se dogodi, onda po istom principu možemo da zaključimo da Bog ipak postoji. Mogli bi da kažemo da postojanje dobra dokazuje da postoji Bog koji je stvorio sve dobro na početku, a postojanje zla dokazuje da su se ljudi pobunili protiv Boga i da žive telesno i duševno nezdravim životom koji nam svima donosi patnju i smrt. Ako koračamo kroz livadu vidimo samo trnje i korov, a ne vidimo lepotu cveća, to pokazuje da je u stvari nešto unutra u nama pogrešno.

Kada vidimo koliko zla nanosimo našem telu unošenjem otrova kao što su duvan, alkohol, masnoće, prekomerna ishrana, zatim premaranjem organizma nespavanjem ili preteranim radom, možemo samo da se čudimo kako naše telo još uvek funkcioniše.

Da li mogu da postoje istovremeno svemogući i Bog i zlo?

Mnogi religiozni ljudi pitaju Boga: "Bože, ako si Ti svemoguć, ako si Ti velik, ako si Ti pun ljubavi i ako si pravedan Bog, kako to da postoje patnje na ovom svetu?" Čini se da ako je Bog ljubav, onda ovakav svet nikako ne bi trebalo da postoji, nego svet harmonije i sreće. Bog je svemoguć, apsolutno dobar i apsolutno pravedan. Kako pomiriti to da na ovom svetu postoji zlo, a da je u isto vreme Bog Stvoritelj ovoga sveta? Ako je ovaj svet nastao nekim nasumičnim procesom,

evolucijom, lako je razumeti da je me u ljudima svuda prisutno zlo. Ako kažemo da Bog ne postoji i onda pokušamo da nađemo odgovor na pitanje zašto stradamo i patimo, magla postaje još gušća. Međutim, ako je Bog Stvoritelj ovoga sveta, onda je zlo suvišno. Potražimo odgovor na ovo pitanje.

Stvaranje

Potpuno je jasno da Bog nije stvorio ovakav svet. Bog je želeo da stvori svet moralnih bića. Njemu nije dovoljno da stvori mrtva nebeska tela. On može da uživa i u tome da stvori planete, sunca, zvezde, itd, i da bude zadovoljan tim stvaralacima delom. Mogao je da stvori i svet životinja koje nisu apsolutno svesne svoje egzistencije kao što smo mi, pa da uživa u njihovom postojanju. Mogao je da stvori i svet automata koja mogu da ga informišu o raznim zbivanjima u svemiru, iako On sve te informacije zna.

Međutim, Bog je želeo da stvori bića koja mogu da budu u istinskom odnosu sa Njim, moralna bića koja mogu sama da stvore istinsko dobro. Stvorena bića ne mogu da budu u apsolutno ravnopravnom odnosu na Njega, ali mogu na svom nivou da budu potpuno srećna. Zato je Bog stvorio bića koja imaju slobodnu volju.

Lucifer - Sotona

Bog je stvorio Lucifera. Reč Lucifer znači "svetlonoša". On je prilikom stvaranja bio bezgrešan kao i sva druga bića koja je Bog stvorio, ali sa slobodnom voljom da bira kako će da živi, kao i sva druga stvorenja. Lucifer je imao visok položaj i vanredne sposobnosti, pa je opisan kao "pepat savršenstva" od svega što je stvoreno (Jezekilj 28.12).

Međutim, Lucifer je u jednom trenutku odlučio da više ne živi u zajednici sa Bogom. Bio je mudar, savršen, ali je "pokvario svoju mudrost svojom svetlošću" Jezekilj 28.17 Umesto da sjaj Božjeg karaktera svetli od njega, Lucifer je veličao sebe i "svoj sjaj", pa je time pokvario savršenstvo koje je do tada imao.

Kako to da savršeno biće pogreši?

Grešiti je iracionalno, nerazumno, ali slobodna bića imaju slobodu da se ponašaju nerazumno ako to žele. Zato ne može da se kaže: "On je pogrešio zato i zato." Zlo nema logički objašnjive razloge svog postojanja. Da to ilustrujemo jednom pričom.

Škorpija je stajala na obali reke u želji da pređe na drugu obalu. Pošto ne zna da pliva, zamolila je žabu, koja je plivala u reci, da je prenese na drugu obalu. Žaba je odgovorila: "Ne smem, ubošeš me svojom otrovnom žaokom, pa ću uginuti." Škorpija je odgovorila: "Nema logike da to uradim, jer bi se onda oboje udavili. Osim toga, ti mi činiš uslugu, zašto bi ti vratila zlo za dobro?" Žaba je razmislila i pristala da prenese škorpiju. Kad su bili na sred reke, škorpija je ubola žabu svojom otrovnom žaokom, i oboje su potonuli u reku.

Isto tako se ne može logično objasniti zašto inteligentno biće postupa nemudro, kao što je to Lucifer uradio kada se pobunio protiv Boga. Zlo biće nema logičan razlog zašto čini zlo, ali ono ipak čini zlo iako time ubija i samo sebe.

Lucifer je u jednom trenutku pokušao da on sam bude Bog, da se izjednači s Višnjim. Možda vam se ovo čini zastarelim i nevažnim za nas, ali to se događa svakog dana u našim životima. Uvek kada želimo da mi sami budemo kreatori svog života, da živimo nezavisno od svog Stvoritelja, mi radimo isto što i Lucifer. Ljudi su za vreme Fojerbaha i Marksa izmislili parolu: "homo homini deus est", "čovjek je čoveku bog". Navodno je sve u rukama čoveka i čovek je u stanju da reši svoje probleme.

Međutim stanje u svetu se pod ateizmom i lažnom religijom nije ni malo poboljšalo. I dalje postoje nove neizlečive bolesti, ratovi se vode bez prestanka, glad kosi ljude, zagađenje prirode je sve veće. Nezavisnost od Boga donela je ljudima zlo, a ljudi iz nekog nelogičnog razloga ipak očekuju da Bog "mora" da ih zaštiti od zla.

Posle pada, Lucifer je dobio ime Sotona, što na jevrejskom jeziku znači "protivnik, neprijatelj dobra", a na grčkom "klevetnik, lažnooptužitelj, opada". Pošto su ljudi prihvatili Sotoninu pobunu, Bog je Sotonu zbacio na planetu Zemlju, kojom su do tada rukovodili ljudi. "I postade rat na nebu. Mihajlo (Hristos) i anđeli njegovi udariše na aždahu (Sotonu), i bi se aždaha i anđeli njezini (demoni). I ne nadvladaše, i više im se ne naše mesta na nebu. I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove Šavo i Sotona, koja vara sav vasioni svet, zbačena bi na Zemlju, a i anđeli njezini zbačeni biše s njom. Zato veselite se nebesa i vi koji živite na njima. Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer Šavo si kaže k vama, i vrlo se rasrdio, znaju i da vremena malo ima." Otkrivenje 12.7-9,12. Sotona je izolovan na planeti Zemlji, zajedno sa pobunjenim anđelima. Bog kaže da je Sotonino delovanje razlog patnji svega što je na Zemlji. Zato je Bog dao Sotoni određeno vreme da dokaže svoje optužbe, i da pokuša da stvori bolji poredak od onog koji je stvorio Bog. To je veliki razlog zašto se Bog ne meša u naše živote kada mi to od Njega ne tražimo.

Kako je došlo do pojave zla na našoj planeti?

Da li je Bog ovu planetu pretvorio u smetlište na koje je bacio sve ono što nije valjalo u svemiru? Bog ne bi zbacio Sotonu na ovu planetu, da ljudi nisu prihvatili Sotoninu pobunu protiv Boga. Kada je stvoren, čovek se nalazio u stanju savršenstva, a posle greha protiv Boga, čovek je pao na niži stepen postojanja. Željom da on bude Bog, da se izjednači s Višnjim, čovek je izgubio prvobitnu pravednost.

Pre čovekovog pada, i okolina u kojoj se čovek nalazio bila je savršena. Ništa nije bilo oko čoveka ili u samom čoveku što bi ga navelo da učini ovaj greh. Ljudska priroda bila savršena, ništa joj nije nedostajalo, sve je odlično funkcionisalo.

Ljudska priroda bila je savršena, međutim čovek nije imao dovršen (ugrađen, zaokružen) karakter. Čovekov karakter je trebalo da se razvija, da sazreva koristeći slobodnu volju na

ispravan na in. Bog je tako stvorio oveka da može da se razvija kroz celu ve nost. ovekov odnos sa Bogom je mogao da bude sve kompletniji i savršeniji.

Neki ljudi kažu da je Bog namerno postavio drvo poznanja dobra i zla da bi naši praroditelji pogrešili. Sigurno su i drugi stvoreni svetovi imali takva stabla, ali nisu zgrešili. Problem nije bio u drvetu, problem je bio u ljudima, u njihovom odnosu prema Bogu.

Zašto je onda ovek pogrešio? Ako je sve bilo savršeno, ako je sve dobro funkcionisalo, šta je to onda što je prouzrokovalo želju oveka da se izjedna i sa Bogom?

Mi obi no tražimo zakonitosti u pojavama koje nas okružuju. Na žalost, zlo nema u sebi zakonitosti. Zlo nije racionalna kategorija i ne može se objasniti umnim putem. Ako bismo mogli da putem logike objasnimo zašto je Lucifer, ili zašto su Adam i Eva pogrešili, mi bismo mogli da opravdamo zlo koje su u inili. Ne postoje racionalno objašnjenje za sam in greha.

Greh je razaranje. Bog je stvorio svet 'ex nihilo', ni iz ega je stvarao nešto. Greh je obrnuti proces, pri emu se od ne eg stvara ništa. Greh je razaranje stvorenog, on je princip suprotan stvaranju. Greh je samoubila ka sila. On jede sam sebe. Kada završi da uništava samoga sebe, on umire i to je najve a kontradikcija greha. Umesto da ove anstvo evoluiru i postaje sve bolje, greh se sve više množi u ljudima. Greh je kao grudva snega koju ovek baci sa vrha planine, a do podnožja pokrene itavu lavinu.

Mržnja ne uništava samo objekat mržnje nego uništava i subjekat mržnje, onoga koji mrzi. Bilo kakav prekršaj moralnih zakona, ne uništava samo okolinu nego jede samoga oveka. Bilo kakav greh ili bilo kakvo zlo koje ovek inu, deluje samoubila ki na njega samog.

Greh je prvim ljudima bio nepoznanica, a bio je besplatan i dobro izreklamiran od Sotone. Ve ina ljudi koji puše, prvu cigaretu popušili su besplatno. Ve ina alkoholi ara i narkomana besplatno su dobili prvu ašicu i džoint. Zlo u cigareti bilo je reklamirano kao "poseban ose aj", "posta eš neko u društvu", a i besplatno je. Iako smo svi mi uli da je pušenje štetno, ve ina ljudi ne sluša glas razuma, nego glas li ne oholosti. Svaki puša može da potvrdi da je od prve besplatne cigarete imao samo mu ninu i povra anje, a ose aj veli ine je brzo prošao. Zato možemo da kažemo da smrt nije Božja kazna, nego posledica koju su ljudi izabrali.

Naša planeta Zemlja je zaista najgori postoje i svet, zato što samo ovde postoji pobuna protiv Boga. Re greh (jevr. het) zna i "promašiti, doživeti neuspeh". Drugim re ima, ako ovek greši, to zna i da je on promašio smisao svoga života, nije postigao cilj, doživeo je neuspeh kao ljudsko bi e. Drugi izraz za greh koji koristi Biblija je "avon", što zna i "iskrivljenje, perverzija, distorzija". ovek iskrivljuje ono što je dobro i ide drugim putem od onoga kojim bi trebalo da ide.

Danas je jasno da nam Bog zabranjuje neke stvari samo da bi nas zaštitio od njihovih strašnih posledica, a ne zato što nam nešto uskra uje.

Zašto je Bog stvorio bića koja je znao da će se pobune protiv Njega?

Bog zna budućnost. Ako je Bog znao da će Lucifer uiniti zlo, zašto ga je onda stvorio? Zašto Bog odmah nije uništio Sotonu? Jednostavno bi uništio problem svih ubijanja, i svih smrti kroz sva vremena.

Kada je zlo nastalo u svemiru, Bog je mogao odmah da uništi Sotonu, ali bi se mi žalili da ga On nije voleo. Međutim, zamislite jednog oca koji ima petoro dece i jedno od te dece dođe ocu i kaže: "Tata, apsolutno me tvoja pravila više ne interesuju, želim da idem svojim putem, želim da budem isto to što i ti". Dete ima tek 7-8 godina, nesvesno je i nezrelo, ali kaže: "Ja želim da idem svojim putem, ne želim više da slušam ono što mi ti govoriš." A tata kaže: "Je li tako, sine?", "Tako." I otac ubije svog sina. Šta mislite šta bi druga deca mislila o tom ocu? Kazali bi: "Tiranin. Zašto mu nije dao drugu šansu? On je nepravedan, ne voli nas." A razlika između Boga i oveka je mnogo veća nego između oca i deteta.

Bog je mogao i da nam oprostilo zlo, ali bi se mi ili neki drugi i tada žalili da na svetu vlada bezakonje.

Ni mi ne ubijamo novorođenčete zbog straha da će jednog dana da postane kriminalac. Iako je Bog uočio budućeg uzročnika zla, mnoštvo stvorenih bića nije videlo da su ideje ovog buntovnika pogubne. Njima su te ideje na prvi pogled izgledale prihvatljive i nevine. Da je Bog odmah osudio Lucifera, verovatno sumnje tištala bi nebeska stvorenja: "Da li je Bog imao pravo? Da li je Lucifer zaista pogrešio? Da li to Bog uiniio zato što je jači, ili je to bilo najbolje rešenje? Da li je pogubljenje Lucifera izvršeno da bi nas ispunilo strahom, da bi služili Svevišnjem bez pogovora?" Prikriveno zlo je imalo privlačnost nepoznatog, izazivalo je radoznalost. Tako uticaj Sotonine zle misli ne bi potpuno nestao.

Zato je Bog dozvolio da 6000 godina zlo postoji na ovoj planeti, da hiljade dece bude ubijeno, da milioni ljudi bude bolesni i da mnogi pate. Biblija tvrdi da celi svemir zainteresovano gleda šta se događa na planeti Zemlji. Zato je Bog je dopustio da se zlo razvija lano, kao lavina sa vrha planine, da zlo u potpunosti iskaže svoje pravo lice i da se svi uvere da Bog voli svoja stvorenja, a da neposlušnost Bogu predstavlja nedostatak ljubavi za bližnje, za sebe samog, a naravno i za svog Stvoritelja.

U sukobu između Boga i Sotone,

Bog ne želi da dokaže da je jači, nego da je bolji.

Božja sila je neograničena i Bog nema potrebu da je dokazuje. Ali Bog neće nikada da upotrebi svoju silu da bi nametnuo svoje ideje i principe. Bog nam samo pokazuje svoj karakter, da vidimo Njegovu ljubav i brigu za nas, i da time budemo privučeni.

Božja odluka da dozvoli Sotoni slobodu delovanja, iako ograničenu radi poštovanja slobodne

volje drugih bića, može da nam izgleda skandalozno. Ali to je bio jedini način da se pobunjeni anđeo uhvati u zamku, i da pokaže svoje prave motive i posledice pobune.

Slobodna volja

Kada je Bog stvarao svet, imao je dve mogućnosti. Prva mogućnost bila je da bića koja će stvoriti budu roboti. Pritisnete dugme i robot radi šta god vi zamislite. Druga mogućnost koju je Bog imao, bila je da stvori bića sa slobodnom voljom odlučivanja. Međutim, stvaranje bića sa slobodnom odlučivanjem nosi veliki rizik. Ako stvorite robota, vi uvek možete da upravljate njime. Ali ako stvorite bića sa slobodnom odlučivanjem, postoji rizik da to biće u jednom trenutku svog postojanja može jednostavno Bogu da kaže: "Ja želim da idem svojim vlastitim putevima. Bože, Tvoji putevi me više ne interesuju."

Bog se ipak odlučio da stvori bića sa slobodnom voljom odlučivanja. Bog je procenio da je bolje da stvori slobodna bića sa svim rizicima koje sloboda nosi, nego da stvorena bića nemaju slobodu. Zašto? Ako želite smislaon odnos između dva bića, na primer između muža i žene, da bi postojala radost i sreća, mora da postoji sloboda izbora. Ne možete da primoravate nekoga da vas voli. U braku gde nema slobode, vrlo često nema ni radosti, ni ljubavi, ni sreće. Zbog toga je sloboda neophodan uslov da bi postojala radost, ljubav i sreća.

Zašto roditelji odlučuju da imaju decu? Roditelji su svesni da dete može da ih odbaci i da prezre njihovu ljubav, da postane neposlušno, problematično ili zlo, ali će ipak roditi dete i volje ga uvek. Ljubav u roditeljima je samo bleđa slika ljubavi koju Bog ima prema svojim stvorenjima. Kada je Bog stvarao ljude, stvorio ih je da se raduje, da uživa u zajednici sa njima, da postoji ljubav u tom odnosu. A da bi postojala ljubav i sreća u odnosu između ovek i Boga, ovek mora da bude slobodan. A sloboda uključuje rizik da biće može da kaže: "Ja želim da idem svojim putem."

Bog je roditelj koji daje savršeno vaspitanje i uslove za život, ali ne primorava svoju decu da izaberu takav život. Neki ljudi bi želeli da ih Bog stvori da nikad ne pogreše. Ali takvo biće ne bi imalo slobodu. Stvarno slobodna bića mogu stvarno da kažu Bogu: "Ne", ali isto tako mogu da kažu Bogu: "Da". Međutim, sloboda povlači i odgovornost za izbor koji činimo.

Bog nije od različitih mogućnosti izabrao svet koji će proizvesti najveći stepen dobra, a najmanje zla. Ne, Bog je stvorio savršeni svet, a ljudi su zloupotrebili svoju slobodnu volju i učinili da svet ne bude dobar, nego da bude pun patnje. Kada je Bog stvorio svet, u Bibliji na 6 mesta kaže da je Bog video da je bilo dobro, a sedmi put kaže: "Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro beše veoma". 1. Mojsijeva 1,4,10,12,18,21,25,31 Dakle, Bog je stvorio dobar svet, a mi smo učinili da on bude onakav kakav on jeste. Zlo je nesklad između stvorenog bića i Boga, a samim tim i nesklad sa drugim stvorenim bićima.

Ljudi i zlo

Bog je stvorio ukusno, zdravo grožđe, ali je ovek grožđe pretvorio u alkoholno vino. Da li onda

ovek može da optuži Boga za zla koja ovek u inili na primer pod dejstvom alkohola?

Ljudi vole da optužuju Boga. Ljudi e prvo da opuže sve oko sebe, a da i ne pomisle da su sami krivi za zlo. Mi ne volimo da krivicu prihvatamo na sebe. U našoj prirodi je, manje ili više, da se predstavljamo kao nepogrešivi, a da sve druge proglašavamo krivcima. Ljudi naj eš e okrivljuju Boga za sve što ne valja. im su Adam i Eva prestupili Božju zapovest, optužili su Boga da je kriv za zlo koje su sami u inili. Eva je optužila zmiju, a Adam je optužio Evu, to jest Boga koji je stvorio zmiju i Evu. Umesto da se pokaju, nastavili su da propadaju u zlu. Isto tako i danas, kad god avo ili ljudi naprave neko zlo, ljudi bez razmišljanja kažu: "Šta sam ja Bogu zgrešio? Zašto me Bog kažnjava?" Kad bi malo bolje razmislili, ljudi bi videli da krše sve Božje zapovesti. ovek koji nikada nije zahvalio Bogu za zdravlje, im se razboli pohuli e na Boga da je kriv za njegovu bolest.

Lucifer je tražio priliku da dokaže svoju ideologiju. Kada su ljudi prihvatili pobunu protiv Boga, predali su našu planetu Sotoni u ruke da ovde izvede svoj eksperiment.

oveku se danas ne svi aju Božji principi. ovek je slobodan da prekrši Božje zakone, ali je takva upotreba slobode suprotna logici. To nije mudro i donosi posledice. Bog nije odgovoran za zlo koje mi inimo po svom izboru, iako je On ugradio svoje principe u svet. Bog nije dao povod ljudima da zgreše.

Zamislite inžinjera (Boga) koji pravi most preko reke, koji vodi u "Zemlju Bivstvovanja". Da li je inženjer odgovoran zato što neko ima slobodnu volju, do e na sred mosta, sko i u reku i utopi se? Inženjer nije odgovoran. Inženjer je sve projektovao i izgradio ispravno. Postoji svrha mosta, postoji na in da nam most služi na dobro, i postoje uputstva kako se koristi ono što je stvoreno. Ako stvorenja ne poštuju uputstva (Božje zapovesti), onda sama snose odgovornost za posledice, a ne inženjer. Most koji je Bog sagradio za prelazak u Zemlju Postojanja je Njegov moralni zakon.

Postoje dve reakcije kada nas zlo sna e. Ljudi odlaze od Boga kada ih zlo sna e i kažu: "Bože, gde si?" Drugi ljudi reaguju druga ije i kažu: "Nevolja je tu zato što na ovoj planeti vlada Sotona. Ja želim da služim Bogu, jer Bog ima rešenje za problem zla." Ali šta mi sami inimo da zla bude manje na ovom svetu?

Da li mi spre avamo širenje zla ili doprinosimo da se zlo sve više širi u ovome svetu? Ljudi su esto vrlo rado saglasni sa na elima ovakvog sveta. U svom izboru vrlo esto se opredeljujemo za grešna na ela ovog sveta. Svaki izbor ima posledice, to je jasno. Mi pravimo izbor za na ela ovoga sveta, a želeli bi da rezultati našeg izbora budu kao u savršenom svetu koji je izašao iz Božjih ruku. Na žalost, to je detinjasto razmišljanje. Ako guramo ruku u vatru, nemogu e je da nas vatra ne ope e. To je jednostavno nemogu e.

Bog dozvoljava da trpimo posledice našeg izbora, jer kada bi On otklanjao sve posledice lošeg izbora, mi nikada ne bi nau ili koliko je greh strašan.

Za mnoga zla koja se dešavaju oko nas ljudi su lično odgovorni. Niko ne oseća odgovornost za druge. Svako gleda neku svoju ličnu komociju. Šta smo mi lično uradili da zla ne bude? Ako problem zla po nemo da rešavamo od sebe, i ako nenametljivo pomažemo ljudima da potraže od Boga rešenje za problem zla u sebi, time ćemo dati svoj maksimum. Nemojmo da pristajemo na načela ovog sveta, nego se molimo Bogu da On razvije u nama ljubav prema Njegovim na delima.

Uloga bola

Fizički bol je signal za uzbunu. Bol pokazuje da nam se dešava nešto loše i požuruje nas da odemo do lekara. Kada nas nešto boli, nećemo nam pomoći analgetici, sredstva koja čine nerve neosetljivim. Ako nervi ne obavestavaju mozak da je potrebno lečenje jer su omamljeni lekovima, bolest neće nestati, nego ćemo nastaviti da nas podriva iako trenutno ne osećamo bol. Ako se kod stomaknih bolova daju analgetici, to može da prikrije simptome bolesti, pa da pacijent dobije pogrešnu dijagnozu i umre.

Zamislite da postoji čovek koji ne oseća bol. Ako slučajno stavi ruku u vatru, dobiće opekotine jer neće na vreme da trgne ruku. Ako mu se ruka inficira, neće ga boleti, pa može da dođe do sepse i do smrti. Rak je često smrtonosan zato što bolesnik ne oseća tegobe dok ne bude kasno za lečenje. Koliko god bol izgledala neprijatna, ona nas upozorava od većih neprijatnosti. Bol upozorava da je nešto loše i treba da se menja.

Kada ne bi bilo nevolja i patnji koje su posledice lošeg izbora ljudskog roda, niko ne bi verovao Bogu da je greh nešto loše.

Roditelji koriste neprijatnost i bol kao vaspitni metod. Kada dete čini nešto zlo, roditelji su spremni da ga kazne zabranom igranja, izlaska ili čak i prutom, jer veruju da će dete zato prestati da čini zlo. Mi kao deca ne zameramo roditeljima za batine koje smo dobili, jer znamo da bi za nas bilo lošije da su nas pustili da nesmetano činimo zlo. Isto tako, Bog je dobar vaspitač i roditelj, koji dopušta da njegova deca osećaju bol i neprijatnosti jer će to da ih navede da prestanu da čine zlo. Ako prihvatamo vaspitne mere naših telesnih roditelja, treba da prihvatimo i vaspitne mere našeg Nebeskog Oca. To nije sudska presuda, nego pedagoška mera.

Umesto da pitamo: "Zašto Bože?" - treba da pitamo: "Bože, sa kojim ciljem?" Bog sigurno ima plan sa srećnim završetkom za sve one koji imaju poverenje u Njega i predaju mu se da ih vodi.

Postoje vernici koji vole mučiti život, pa čak i sami sebe kažnjavaju, jer misle da će time da zasluže spasenje. Bog to nikada nigde nije tražio od ljudi. Bog nije takav da bi od nas tražio da se samokažnjavamo. Bog nije rekao da će da nas spasi ako se sami mučimo u srazmeri sa našim grešima, nego zato što nas voli i zato što je obezbedio da za naše grehe umre Isus Hristos. Kada bi mogli da se otkupimo samokažnjavanjem, onda Isus nije morao da umre.

Ako neko muči sam sebe jer misli da će tako da se oslobodi grešnih želja, time pokazuje da veruje u Boga samo iz straha od kazne. On kažnjava sebe manjom kaznom da bi se sačuvao od

ve e. Time pokazuje da ne poznaje Boga. Da bi prestali da grešimo, nas treba da motiviše to što smo shvatili koliko nas Bog voli i koliko je On pravedan. Tada ćemo da mu se obratimo u molitvi za pomoć i On će nam dati snagu da ne grešimo. Mučenje samog sebe je fanatizam.

Nevolje pokazuju ko je kakav

Dok su ljudi okruženi blagostanjem, retko ko se seti da zahvali Bogu za to, kao da je blagostanje spontano, normalno stanje. A kad dođe nevolja, ljudi odmah proklinju Boga jer od Njega otekuju jedino da nam obezbedi uslove da možemo i dalje nesmetano da živimo bezbožno i sebično. Za mnoge ljude kažemo da su dobri ljudi. Međutim, mnogi "dobri" ljudi su u nevolji pokazali svoje drugo lice.

"Bez nevolje nema bogomolje", ali ako molitve Bogu prestanu kad prestanu nevolje, to znači da ne postoji prava pobožnost, nego koristoljublje.

Nevolja je prilika da pokažemo gde smo. Ako i u nevolji ostanemo u vrsti u Božjim namelima, onda smo sazreli kao ljudi, onda smo spremni za Božje carstvo. činjenica je da pate i nevernici i vernici. Nevernici pate zbog svog zla, a vernici zbog tuđeg. Međutim, ako patimo zbog zla za koje smo sami krivi, nema nada za nas ako se ne pokajemo. Ako patimo zbog zla koje nam drugi ljudi čine, verujemo da postoji Bog koji brani svoj narod i koji će pravedno suditi.

Zašto kazna ne stiže trenutno?

Kada neki ljudi pate, mi nekad sa našeg stanovišta procenjujemo da su to zaslužili, da pate zato što su učinili neka nedela. Ako neki zlikovac pati, time je pravda zadovoljena. "Šta je hteo, to je i dobio". Međutim, ima mnogo zlih ljudi koji se voze skupim automobilima, žive u komfornim vilama, uživaju sve blagodati, nikad nisu uhvaćeni niti kažnjeni. Jasno je da nema izvršenja Božje pravde za vreme života ljudi. Božja večna presuda će se izvršiti tek kad ljudi naprave svoj konačni izbor.

Ponekad želimo da Božja pravda stiže trenutno, odmah po izvršenom nedelu. Ali ako bi Bog tako sudio, niko od nas ne bi bio živ. Kazna za prestup Božjeg zakona je smrt. Ne postoji razlika između male neposlušnosti Bogu i velike neposlušnosti Bogu. Adamu i Evi je jedenje ploda drveta koje je Bog zabranio da se jede izgledalo kao mala neposlušnost, ali ih je to nepoverenje i neposlušnost Bogu navelo da lažu svog nebeskog Oca, a njihov sin je već ubio rođenog brata. Za oko 1650 godina, od male neposlušnosti, ljudi su postali isključivo neposlušni, pa je Bog dozvolio da Potop odnese celu generaciju stanovnika planete Zemlje, osim 8 grešnika koji su se pokajali i vratili Bogu.

Bog ne kažnjava trenutno, čim se učini neko nedelo, zato što nam time svima pruža šansu da se pokajemo za zlo koje činimo. Umesto da optužujemo Boga da je slab da izađe na kraj sa zlom, treba da mu zahvalimo što ne rešava pitanje zla odmah, jer bi i mi sami pravedno stradali.

Kada bude došao čas Božjeg suda, Sudnji Dan, kada Isus Hristos po drugi put dođe po svom

obe anju, Bog e za tren oka da reši pitanje zla. Tada e do i do izražaja Njegova svemo . Ali je pitanje: ko e od nas dozvoliti da sa njim bude rešeno pitanje zla, da od nas po ne da se rešava? To što Bog još uvek ne izvršava presudu nad ljudima, jeste dokaz Njegove milosti i ljubavi.

Me utim, to što kazna za u injeno zlo ne stiže trenutno, umesto da ljude osvedo i da im Bog milostivo pruža novu šansu, esto zle ljude još više ohrabri da ine zlo. Mudri Solomun kaže: "Što nema odmah osude za zlo delo, zato srce sinova ljudskih kipi u njima da ine zlo." Propovednik 8.11

Zašto nevini stradaju?

Postoje ljudi koji samo u našim o ima izgledaju kao an el i i, kao bezazlena bi a, a da to u stvari nisu. 95% patnji koje zadese ljude došle su po zakonu uzroka i posledice. Na primer 90% bolesti su posledica nezdravog na ina života.

Me utim, zlo poga a i stvarno nevine ljude. Mi u dubini svog bi a ose amo da nije fer da dete gine pod to kovima besnog automobiliste koji pijan juri jednosmernom ulicom. injenica je da u udesima ginu i oni koji su poštovali propise. Zašto dete umire od leukemije iako nije ni osetilo život? Zli ljudi naj eš e su nasilni prema slabim i nezašti enim ljudima.

Ljudi naj eš e postaju ateisti upravo zato što vide da pate ljudi za koje mislimo da su nevini. Mi vidimo da ljudski zakoni štite maloletne kriminalce. Deca koja izvrše zlo in ne kažnjavaju se kao odrasli. S druge strane, umiru novoro en ad koja nisu ni imala priliku da zgreše. Zašto da Bog kazni nekoga smr u iako je u inio mnogo manje zlo, ili nije ni bio u prilici da u ini zlo? Da bi neko bio kriv, on mora da izabere da u ini zlo. Nesvesno i nezrelo bi e ne može da bude krivac.

Me utim, da li Bog kažnjava smr u ljude koji umiru ili je uzrok smrti nešto drugo? Mi ne možemo sve znati o Bogu, ali znamo da Bog sve može i da sve zna. Ve smo rekli da nam je Bog u Bibliji otkrio da e izvršiti tek na sudnji dan, mada je nekoliko puta intervenisao da bi ljudima pokazao kako e biti kada On bude izvršavao presudu (Potop, uništenje Sodoma i Gomora...). Mnoga deca umiru zbog roditelja koji su upropastili svoje zdravlje, ili oštetili plod dok je bio u razvoju. Bog poštuje našu slobodnu volju i zato nije imao pravo da spasi život bebe. U svetu oko nas nažalost postoji zakon kolektivne uzro nosti: ako jedan ovek zagadi vazduh, svi ljudi e manje ili više imati posledice zbog toga. Ako neko pored vas kihne, dobi ete grip iako niste krivi za to. Mi ne možemo da izbegnemo posledice greha ljudi oko nas, ali možemo da izbegnemo da grešimo.

Ako se ne molimo Bogu da nam pomogne, da li možemo da o ekujemo pomo ?

Ako se molimo Bogu da nam sada pomogne, mada smo odlu ili da nastavimo da živimo bezbožno, Bog nam ne e pomo i. Ako smo "uživali" u gresima ne traže i da nam Bog pomogne da se odupremo "zadovoljstvima" koja spolja izgledaju lepo, a unutra je otrov, onda ne možemo ni da o ekujemo da e Bog da ukloni posledice tih "zadovoljstava".

Na primer, David je uinio preljubu sa ženom svog oficira, a kada je ta žena ostala trudna, ubio je njenog muža i oženio se njom (2.Samuilova 11). Kada se dete rodilo, bilo je teško bolesno. David se molio da mu Bog oprostio zlo koje je uinio i sačuva život detetu, ali Bog nije natprirodno delovao da bi sprečio posledicu Davidovog zla. Bog neini u da da bi uklanjao posledice greha koje inimo. To bi nas samo ohrabrilo da nastavimo da grešimo. Bog je oprostio Davidu greh za koji je David zaslužio smrtnu kaznu, ali su posledice uinjenog greha i dalje ostale, da bi grešnik shvatio koliko je prestup Božjeg zakona strašan. Kada je dete umrlo, David nije optužio Boga za smrt deteta, jer je znao da je on sam kriv za smrt deteta. Bio je zahvalan Bogu što mu je oprostio greh za koji je zaslužio smrt.

Mi se u sebi bunimo zašto je Bog oprostio ubici i preljubincu, ali znamo da je svako od nas na mestu grešnika koji zasluuje smrt. Bog nam oprašta zato što je Isus Hristos umro za našu krivicu.

Mi se bunimo što Bog nije spasao život detetu koje nije krivo, jer su njegovi roditelji bili zli. Ali Bog koji je toliko milostiv, koji toliko prašta ieka grešnike da se pokaju, sigurno e vrlo lako da vaskrsne to dete i da mu da život koji su mu roditelji nepravedno oduzeli svojim "zadovoljstvima". Bog koji daje život, jedini ima pravo da odluuje koga e vaskrsnuti a koga ne e, a mi znamo da je Bog milostiv i da radi onako kako je najbolje.

injenica je da nije ovek kriv za sva zla, jer je za mnoga zla koja postoje na planeti Zemlji odgovoran Sotona.

Da li su deca kriva zbog greha roditelja?

Postojala je izreka "O evi jedoše kiselo grože, a sinovima trnu zubi." To jest, zbog krivice roditelja pate njihova deca, što drugim reima zna i da je Bog nepravedan. Na to je Bog odgovorio: "Tako ja bio živ, govori Gospod Gospod, ne ete više govoriti te pri e u Izrailju. Gle, sve su duše moje, kako duša o ina tako i duša sinovlja moja je, koja duša zgreši ona e poginuti." Jezekilj 18.2-4 Dakle, Bog e pravedno izvršiti presudu nad onim koji greši, a ne nad decom onih koji greše.

Ipak, injenica je da roditelji koji ine zlo prenose na decu posledice svog zla. U drugoj zapovesti, koja govori protiv klanjanja religijskim predmetima, Bog kaže da je On "Bog revnitelj, koji pohodim grehe ota ke na sinovima do tre ega i do etvrtoga kolena, onih koji mrze na mene; a inim milost na hiljadama onih koji me ljube i uvaju zapovesti moje." 2.Mojsijeva 20.5,6 Ako bi prose ni životni vek bio 60 godina, posledica jednog greha roditelja odrazila bi se u potomstvu na oko 200 godina, a Božja milost nad poslušnima odrazila bi se itavih 6000 godina.

Zbog genetskih optere enja i lošeg vaspitanja, deca bezbožnih roditelja ima e ve e sklonosti ka grehu, ali ako ipak potraže Boga, dobi e od Njega snagu da se odupru grehu. Isto tako deca pobožnih roditelja imaju ve u predispoziciju da izaberu Boga, ali da li e postati verni Bogu zavisi od njihovog li nog izbora. Postoje vernici iz bezbožnih porodica, i postoje bezbožni iz

religioznih porodica.

Isus Hristos je bio u stalnoj povezanosti sa Ocem putem molitve i štitanju i Sveto Pismo, iako je bio u ljudskom telu. Isus se odupro svakom iskušenju, a to znači da niko od nas nije u bezizlaznoj situaciji.

Svaki greh je zlo, ali svako zlo nije greh. Šta to znači? Ako sam imao roditelje koji su bili hronični alkoholičari, ja sam nasledio sklonost ka alkoholizmu. Ja nisam kriv što imam sklonost ka zlu, ali patim zbog zla roditelja jer sam se rodio sa određenim nedostacima. To je zlo, ali to nije greh, jer nisam ja prekršio Božje zapovesti nego moji preci. Bog neće da me osudi zbog greha mojih roditelja, ali Bog u principu neće ni da ukloni posledice greha roditelja koje se javljaju na deci (osim ako bi čudo izlečenje imalo efekat da se ljudi iskreno vrate Bogu). Često se dešava da deca roditelja alkoholičara postaju anti-alkoholičari, i slično. Znam jednog mladića koji nikad nije zapalio cigaretu zato što je video svog oca, koji je hronični pušač, kako se guši od posledica otrova iz cigarete.

Ako ljudi traže snagu da se odupru grešnim sklonostima, Bog će nam dati snagu i mi ćemo imati dobro iako imamo sklonosti ka zlu. Ako ne tražimo Božju pomoć da se odupremo grešnim sklonostima, nema nade da ćemo u tome uspeti sami.

Deca

Mnogi pitaju: Gde je Bog kada deca stradaju? Bog je na onom istom mestu gde je bio kada je Isus Hristos kao Božji sin bio razapet na krstu radi grešnih ljudi. Bog pred našim patnjama nije ostao skrštenih ruku negde na nebu. Bog je u ličnosti Isusa Hrista sišao na ovu planetu i živio život koji mi živimo. Ni od sebe nije uklanjao patnje. Ne samo to, nego je omogućio svima koji žele da mogu da pronađu spasenje iz situacije u kojoj se nalaze. Isus Hristos nas uči kako da se suočimo sa problemima i da izađemo kao pobednici.

Prilikom drugog Hristovog dolaska, kada Bog bude vaskrsao ljude koji su mu verovali, Bog će lako da vaskrsne na vešni život decu koja su nepravedno stradala zbog tuđih greha.

Da li Bog vlada na Zemlji?

Ko danas vlada na planeti Zemlji? Hristos je rekao: "Sad je sud ovome svetu, sad će biti isteran knez ovoga sveta napolje." Jovan 12.31 Ko je taj knez ovoga sveta? "Već neću mnogo govoriti s vama, jer ide knez ovoga sveta, i u meni nema ništa." Jovan 14.30 Po Bibliji, Bog je ostavio ljudima da upravljaju ovom planetom. Međutim, otkad su Adam i Eva poslušali Sotonu a odbacili Boga, knez ovog sveta postao je Sotona. Danas na ovoj planeti vladaju principi Sotone iako se ljudski zakoni i uređenije trude da to spreče. To su principi zla, mržnje, nasilja, nepravde, nemoralna, krađe, laži...

U molitvi "Oče naš", Isus je rekao: "Neka volja tvoja bude na zemlji kao što je i na nebu." To znači da danas na ovoj Zemlji nije volja Božja. Zašto nevini stradaju? Zato što su stanovnici naše

planete izabrali da ovde ne bude Božja volja nego naša i Sotonina volja. Nevini stradaju jer na Zemlji nema Božjeg prvobitnog poretka. Bog je dopustio da se zlo razvija i da se pokaže kakvo jeste. Svi mi udišemo zagađeni vazduh, jedemo hranu koja je zagađena i svi učestvujemo u patnjama ove planete.

Da li Bog interveniše?

Kako Bog reaguje prema zlu? Mnogi bi voleli da Bog reaguje, i često pozivaju Boga da reaguje na zlo. "Dokle Bože? Dokle će neznabošci da ugnjetavaju one koji su tebi verni?" Ako neko može da interveniše, ako neko zaista može da nešto promeni, to je sigurno Bog. Zato je opravdano vapiti Bogu. Ali da li Bog interveniše? Kako On doživljava zlo?

Kada je Bog objavio pravednom Avramu da će uništiti Sodom i Gomor zbog zla koja čine njihovi stanovnici, prva Avramova reakcija je bila - nemoj! Avramu je bilo žao ljudi, kao i svima nama. Osim toga, Avram se bojao da bi u kataklizmi stradali i nevini ljudi zajedno sa zlima. Bog je zaštitio i izveo pobožne ljude pre uništenja Sodoma, kao i pre Potopa, tako da su tamo stradali samo zli. Bog je rekao da su uništenje Sodoma i Gomora, kao i Potop, pred slike uništenja zlih prilikom Hristovog drugog dolaska.

Bog je mogao da uništi zlo istog trenutka ali je prvo bio zlopotrebilo svoju slobodnu volju. Iako je stvoreno bio, Lucifer je želeo da se izjednači sa Bogom i još je optužio Boga da nepravedno vlada. Bog je znao kakvo zlo će biti posledica Luciferove pobune i mogao je odmah da izvrši presudu. Ali ostala stvorenja u svemiru koja nisu znala šta je zlo, možda bi posumnjala da je Bog nasilno uklonio nekog ko "želi da im pomogne". Zato je Bog dao određeno vreme Luciferu (po biblijskoj logici 6000 godina), da dokaže svoje optužbe.

Bog samo privremeno toleriše postojanje zla. On sada ne reaguje otvoreno zato što dopušta da svako živo biće izabere ono što želi: pobunu protiv Boga ili sreću sa Bogom. Kada bi se Bog otvoreno pokazao, time bi samo naveo bezbožnike da postanu dvojni vernici. Skoro svakom je jasno da su optužbe protiv Boga neistinite i da nam Bog želi dobro. Bog samo još čeka da se svi ljudi definitivno odluče za ili protiv Njega, pa da vaskrsne i preobrazi vernike i izvrši presudu nad bezbožnicima. Ljudi opužuju Boga što ne reaguje na zlo, a Bog odlaže svoju reakciju na zlo upravo zato što nas strpljivo čeka da vrsto izaberemo spasenje, a ne zato što je nemoćan.

Kada svi konačno stanu na jednu ili na drugu stranu, Bog će "za tren oka" da reši pitanje zla (1.Korinćanima 15.52) prilikom drugog Hristovog dolaska.

Na primer, kada je Lucifer optužio Boga da ga pobožni Jov poštuje samo iz koristoljublja, Bog je dopustio Luciferu da Jovu upropasti svo imanje, stoku, porodicu, pa čak i zdravlje, da bi Jov pokazao da li je veran Bogu zbog koristi ili zato što veruje da je to najbolje za njega. Kada se pokazalo da je Jov ostao veran Bogu iako ga je Lucifer upropastio, "reče Gospod Sotoni: -Jesi li video slugu mogega Jova? Nema onakvog čoveka na zemlji, dobra i pravedna, koji se boji Boga i uklanja se oda zla, i još se drži dobrote svoje, premda si me nagovorio, te ga upropastih ni za što." Jov 2.3

Dakle, Bog ne samo što saoseća sa nama, nego je spreman da prihvati celokupnu krivicu na sebe. Bog nije ni pipnuo Jova. Bog nikakvo zlo nije učinio Jovu, ali kaže: "Ja sam ga upropastio, ja prihvatam sve na sebe." Bog ima snage da spreči zlo, ali još uvek nema naše iskrene želje da se odrekemo zla. Bog ne samo da nije kriv za zlo na Zemlji, nego je kaznu koja nama sledi zbog naše krivice preuzeo na sebe u liku Isusa Hrista. Umro je umesto svih grešnika koji se kajaju i milostivo nam omogućio da živimo, iako to nama ne možemo da zaslužimo.

Kad mi ljudi ne želimo da posmatramo svet iz Božje perspektive, kad ne želimo da uzmemo u obzir sve činjenice, onda optužujemo Boga što ne reaguje na zlo. Ali Bog želi da dobije rat koji su povelili pobunjenici, a da ostane i pravedan i milostiv. Bog ima cilj da jednom zauvek otkloni svemir od zla. Bog ne želi dva puta pobunu u svemiru. On želi da u svemiru jednom zauvek bude sklad.

Nekad izgleda da Bog čeka, zato što On postupa na iznenađujuć način za nas ljude, jer je milostiv i ljudima prema kojima mi nikad ne bi bili milostivi. Svoje božanstvo Isus nije pokazao da ga svi vide, jer onima koji ne žele da poslušaju Bog nema šta da kaže. Bog ima svoj plan kad čeka da deluje, On ne žuri niti kasni. Mi se ponašamo kao dete koje u nestrpljenju da vidi cvet, otvara latice pupoljka i tako upropasti lepotu koja bi se kasnije pokazala.

Isus je pokrio velom tišine neka pitanja. "Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi, a kad dođe On, Duh istine, uputit će vas na svaku istinu." (Jovan 16,12.13) Božje pitanje su reči koje mi sada ne bi mogli da razumemo.

Nekad smo ljuti kad Bog ne odgovori na našu molitvu. Da li pomislimo da bi nam bilo gore da nam je Bog uslišio molitvu, nego da nije? Isus se molio da uvek bude Očeva volja, jer Bog zna šta je bolje za nas, da nam ispuni molitvu ili da je ne ispuni. Zato postoje tri Božja odgovora na molitvu: 1) da, 2) ne i 3) sačekaj.

Pobuna je odbacivanje zaštite

Kad su se ljudi pobunili protiv Boga, time su odbacili i Božju zaštitu. Ako živimo suprotno Božjim principima, time Bogu govorimo da ne želimo da nas štiti u nevoljama. Ceo naš život govori da smo protiv Boga: laž, prevara, krađa, nepoštovanje roditelja, preljuba, mržnja, idolopoklonstvo, psovane Boga, kršenje dana odmora... Mi nemamo pravo da tražimo zaštitu od onoga koga ne volimo.

Ljudi zamišljaju da je Bog svemoćan u smislu da može da menja logiku, zakone, matematiku, i slično, da bi uklonio posledice zla koje činimo. Ljudi čak zahtevaju od svemoćnog Boga da ukloni posledice zla koje smo sami učinili. Ljudi žele da Bog ukloni zakon uzroka i posledice kada smo njime lično pogoreni. Bog nije morao da stvori svet sa ovakvom logikom i zakonima, nego su logika i zakoni odraz Božjeg bića. Bog ne stoji ni pod kakvom jurisdikcijom. Ne postoji ništa na šta On mora da se obazire kada stvara. Ali Njegova volja jeste da su logika i zakoni ovakvi, i ti zakoni su sigurno najbolji.

Oni koji optužuju Boga zbog nesreća koje dolaze na ljude postaju avolovi advokati.

Dakle, činjenica greha jednostavno precrtava sva pozivanja na pravdu. Ovo nije planeta na kojoj se poštuje Božji zakon. Zato Bog dopušta da buntovna stvorenja pokušaju da stvore svoj svet sa svim posledicama koje on donosi. Bog reaguje samo kada neki iskreni čovek odluči i da se vrati Bogu. Tada Bog koji poštuje našu slobodnu volju, ima pravo da nam pomogne.

Bog interveniše

Bog itekako interveniše i trudi se da nam pomogne. Bog nam je napisao jedno ogromno Pismo. Ljudi se smeju: "Kakva Biblija, kakav Bog, kakva Njegova naroda. Ne dajmo mi nebeske recepte. Mi smo pametniji, mi smo veštiji, mi smo mudriji". Bog kaže: "Nemoj, nije dobro za tebe!" Ali ljudi kažu: "Šta nas briga, greh je šala. Živimo kako hoćemo." Ljudi ismevaju ono što Bog kaže, a kad ih stignu posledice zla, oni odmah krive samog Stvoritelja. Mi moramo prvo da identifikujemo krivca, moramo da kažemo ko je kriv, moramo da pogledamo koliko smo mi samo uzrok zla koje nam se dešava.

Rešenje za tren

U nekoliko istorijskih situacija (Potop, Sodom i Gomor...) Bog je intervenisao da bi nam pokazao šta će se dogoditi kada On bude izvršavao presudu stvorenjima. Bog je prorekao da će svakome dati po delima, i upozorio nas da je blizu dan kada će se to dogoditi. Za svakog pojedinca taj dan je veoma blizu, jer niko od nas ne zna čas svoje smrti, a posle smrti nema više odlučivanja. Sledeći svesni trenutak za svakog umrlog čoveka je vaskrsenje i primanje presude: veći život ili veća smrt.

Bog bi za tili čas mogao da reši problem zla. Da je do Njegove pravde, svi mi možemo da zadovoljimo Njegovu pravdu time što ćemo umreti, jer po Božjim principima plata za greh je smrt. Dakle, mi možemo da zadovoljimo Njegovu pravdu, ali mi ne možemo da zadovoljimo zahteve Njegove ljubavi. Zato je On došao i umro za našu krivicu da bi mogao da nas spase. Njegova ljubav nas traži i zato je Bog spreman da podnese ogromne žrtve. Koliku je žrtvu Stvoritelj podneo kad je dozvolio da ga stvorenje razapinje na krst...

Bog ima pravo da reši problem greha, jer je On stvorio ovaj svet. On hoće kao apsolutni gospodar da živi u svetu kakvom On hoće, a to je sigurno dobar svet. Dobar domaćin sigurno želi da njegovi ukućani žive kao pristojni, normalni i moralni ljudi. Bog hoće svet bez greha i sigurno hoće da uništi greh. Međutim greh se nalazi na neizvodljivom mestu: "Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, krađe, lažna svedočenja, hule na Boga", itd. Matej 15.19

Dakle, koren greha se nalazi u ljudskom biću. Svi oni koji pozivaju Boga da interveniše, trebalo bi najpre da kažu: "Bože, interveniši na mom srcu". Bog želi da uništi greh van čoveka. Bog hoće uništiti greh, ali On želi da uništi greh van čoveka. I zato Bog savetuje čoveka, poziva ga, trpi,

podnosi, zato Njega raspinju, zato On prisustvuje hiljadama sahrana, jer hoće da spase što više ljudi.

"Ako ćeš na bezakonje gledati Gospode, ko će ostati? Ali je u Tebe praštanje da bi te se bojali." Psalam 130.3 Da Bog nije milostiv, nas ne bi ni bilo. Samo zato što je milostiv, Bog nas je stvorio, a kada smo pali otkupio, i obećao da će ponovo da nas stvori bezgrešne. Samo, da li će ljudi verovati Bogu iskreno, a ne iz straha ili koristoljublja?

Ni samo zlo se nije pokazalo u potpunosti kakvo stvarno jeste. Bog zaista zadržava zlo radi ljudi koji ga traže. Zato nam je i poslao Sveto Pismo. Bog se zaista istinski trudi, ali nikoga ne prisiljava, niti će ikada nekog da primora da mu veruje. Bog je dao slobodu čoveku kao trajnu vrednost i On nju trajno poštuje.

Dan suda

Do i će dan kada će zlo dovesti čovečanstvo u stanje samouništenja. Kada zlo bude dostiglo kulminaciju, Bog će intervenisati. Pred Bogom je strahovito težak zadatak na kraju istorije sveta. Iako će mnogi ljudi biti spaseni, Bog će morati da uništi hiljade svoje dece na Dan Suda. Zato je Bog dopustio da zlo se iskaže, da onog trenutka kada će Bog morati da amputira jedan deo stvorenja i ljudske rase, svi mogu da kažu: "Bože, Ti si pavedan."

Rešenje

Čovek ne može da postoji nezavisno od Boga. Čovek sam ne može da reši problem smrti, a smrt potpuno obesmišljava našu nezavisnost. Da bi čovek bio srećan, on treba da poštuje svog Stvoritelja i Njegovu volju.

Bog sigurno nije nemoćan da reši problem zla. Bog je vrsto obećao da će do i dan kada će nestati zla: "I videh nebo novo i zemlju novu, jer prvo nebo i prva zemlja proćuše, i mora više nema. I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svojemu. I čuh glas veliki s neba gde govori: 'Evo skinije Božije među ljudima, i živeće s njima, i oni će biti narod njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov. I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plaća, ni vike, ni bolesti neće biti više, jer prvo proće.' I reće onaj što sećaše na prestolu: 'Evo sve novo tvorim.' I reće mi: 'Napiši, jer su ove reći istinite i verne.' I reće mi: 'Svrši se. Ja sam alfa i omega, početak i svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode žive zabadava. Koji pobedi, dobiće sve, i biće u mu Bog, i on će biti moj sin.'" Otkrivenje 21.1-7

Jednog dana Gospod će ipak reći: "Svršeno je!" Naša uzurpirana planeta uskoro će biti oslobođena. Zauvek će nestati greha i patnji. Sam će se Isus pojaviti pred nama, ali ne kao prezreni Galilejac, ne kao neko kome su se rugali, koga su pljuvali i koga su odbacili, već kao car nad carevima kojeg proslavljaju svi stvoreni svetovi. Tada će do i konačno rešenje za naizgled beskrajnu ljudsku patnju. Samo je pitanje na kojoj ćemo strani tada biti mi?